

התקפה ונסיגה

בארבעה בינוואר 1920, הופיע לראשונה כוח גדול של הצבא הצרפתי כדי להשליט סדר.

הכוח היה מורכב מחיילים רגליים מרוקניים מצוידים ברובם עתיקים ארוכי קנה, ובראשם קצינים צרפתיים. הייתה להם יחידה של נשק רפואי, עם תותחי שדה ומכוונות ירייה. מפעילי הנשק הרפואי היו צרפתיים. הייתה גם יחידת חיל רפואה עם אלונקות מותקנות על גבי פרדות וצדוד רב מארגן ילחם בשטח הררי. (האלונקות היו בצורת שני כסאות ישיבה על גבי הפרדו).

אותו יום הייתה הרגשות בטחון במושבה. הנה הגיעו הצרפתיים ויהיה סדר. רבים יצאו לורוע בשדות באותו בוקר.

גם עמנואל יצא לחלקה שלנו לצד הדרכ לנבטיה, חלקת ה"כתים". חשבנו שישפיך לזרוע.

الצרפתיים יצאו להתקפה לפני אור הבוקר. כפי שנראה לי ממלאות התקופה בו ישכתי, בקופה השניה של בית המלון במטולה, הייתה ההתקפה מכוונת לכפרו של האmir מחמוד אל פעור מנהיג הבדואים מהגולן, הכפר חסאס, ובמיוחד לארמונע של האmir.

תויחי ההרים הצרפתיים שהובילו על גבי פרדות, הוציאו על מורדות ההר הגבהה שצופה על עמק החולה הצפוני, ממערב.

בקבות וריכוז השטח על-ידי התותחים התקדם הצבא הרגני ואיתו יחידת מקלעים קלים, והתפרס בין החצבאני ותעלות ההשקייה.³ עד כאן היה שקט.

לפתע פתחו הוצתו צריפי חמארה! זה היה האות לרובבות דמויות לובשי שחורים, בדים, שהקיפו וסגרו את דרכי הנסיגת של הצבא הרגלי בתפסם את מדרוני ההרים, וביניהם את רמת ההר מעל המושבה מטולה.

ראשוני הבורחים היו קבוצת רוכבים מהזינדרמריה הצרפתית (ערבים) שליוו את הצבא התקוף וברחו בדרך חפוצה דרך שdot עיון לעבר נידידה.

לחנויות הדרכ צורפו לצבא מבעוד בוקר שני אנשים ממטולה: האחד דוד דוברינסקי, חבר קבוצת חמארה, והשני ראובן טריפון שהיה דובר צרפתית, הממונה מטעם יק"א במושבה מטולה.

שני אלה רכבו על סוסים ואייכשו הצליחו לצאת שלמים מתון ההתקפה. יחד עם חברים מקבוצת חמארה ישבנו על המדרגות העליונות של בית הקומוטויים. השטח היה פתוח, ראיינו הכל.